Ρέιτσελ Μπράιτ

Τζιμ Φιλντ

ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΜΕΣΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΜΕΣΑ ΜΑΣ

Στη Ρίβερ, που φούσκωσε τις καρδιές μας με τη φρεσκάδα της.
Σ' αγαπάμε τόσο πολύ! – Ρ. Μπ.

Στον Λι Γκλιβ, που μας άφησε τόσο νωρίς. – Τζ. Φ.

Εκδόσεις Πατάκη – Λογοτεχνικά βιβλία με πολύχρωμη εικονογράφηση
Ρέιτσελ Μπράιτ, Τζιμ Φιλντ, *Το λιοντάρι μέσα μας*
Rachel Bright, Jim Field, *The lion inside*
Μετάφραση: Φίλιππος Μανδηλαράς
Διόρθωση: Θανάσης Κοκολόγος
Υπεύθυνη έκδοσης: Υβόνη Καρύδη
DTP: Νίκη Αντωνακοπούλου

Πρώτη έκδοση στην αγγλική γλώσσα από Orchard
Books, an imprint of Hachette Children's Group,
part of Hodder & Stoughton Limited, 2015
Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις
Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Σεπτέμβριος 2017
Ακολούθησαν οι ανατυπώσεις Σεπτεμβρίου 2019,
Αυγούστου 2021, Οκτωβρίου 2022
Η παρούσα είναι η πέμπτη εκτύπωση,
Σεπτέμβριος 2023
ΚΕΤ Β175 ΚΕ 30/2023
ISBN 978-960-16-7422-3
Printed in China

ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΜΕΣΑ ΜΑΣ

Ρέιτσελ Μπράιτ

Τζιμ Φιλντ

Μετάφραση: Φίλιππος Μανδηλαράς

Σ' έναν τόπο μακρινό,

όπου ο ήλιος καίει τα σπαρτά,

ξεχωρίζει ένας βράχος

από το έδαφος ψηλά.

Κάτω από τον βράχο

θα βρεις ένα μικρό σπιτάκι,

όπου ζει ένα μικρό

μικράκι ποντικάκι.

Κι είναι τόσο μικρό,

τόσο μικράκι,

που κανείς δεν το προσέχει

Αχ... το ποντικάκι.

ΑΟΥΟΥ!

Το πατούσαν, το ζουλούσαν,
για την ύπαρξή του αδιαφορούσαν.
Ήταν σαν να μην είχε σημασία,

ΑΟΥΤΣ!

σαν η ζωή του
να μην είχε αξία.

Στο μεταξύ, εκεί ψηλά,
στην κορυφή του βράχου,
ζούσε ένα ΛΙΟΝΤΑΡΙ,
που δεν επέτρεπε να ακουστεί
ούτε ένα «ΑΧΟΥ».

Κι αυτό γιατί απαιτούσε

ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ στα μάτια να το κοιτάνε,

γι' αυτό όλοι να μιλάνε

και να το ΠΡΟΣΚΥΝΑΝΕ.

ΓΚΡΟ

pppp

Ήταν αρχηγός
σε ΟΛΑ τα λιοντάρια
και δε σήκωνε
ΦΩΝΕΣ
και παρακάλια.

Τη ΔΥΝΑΜΗ του σ' όλους
ήθελε να δείχνει
και παντού άφηνε
τα δικά του ΙΧΝΗ.

ΟΛΑ τα ζώα το ζυγώναν
με φόβο και με θαυμασμό,
«να μπορούσα» σκεφτόταν το ποντίκι
«να γίνω σαν αυτό κι εγώ!»

Μια νύχτα σκοτεινή στο μικρό σπιτάκι,
μπήκε μια ιδέα στου ποντικιού το μυαλουδάκι.
Αν έχω τόλμη, υπομονή κι επιμονή,
θ' αποκτήσω κι εγώ του λιονταριού
τη βροντερή ΦΩΝΗ!

«Τι θα γινόταν, δηλαδή,

αν το μικρό το ποντικάκι

έδειχνε κι αυτό γκρρρρ

πως είναι μια σταλιά αντράκι;»

«Δε θα έπαυε μικρό να είναι,

αλλά η τόλμη κι η επιμονή του

φίλους θα του έφερναν

για όλη τη ζωή του!»

«Ναι!» σκέφτηκε το ποντικάκι.

«ΠΡΕΠΕΙ ν' αποκτήσω

βροντερή ΦΩΝΗ

για να έχω ΚΑΛΥΤΕΡΗ ζωή!»

Όμως -ΓΚΛΟΥΠ- ο μόνος

που μπορεί να το διδάξει,

με μια του κίνηση

μπορεί και να το χάψει!

Είχε έρθει ο καιρός
στη ζωή του να τολμήσει,
τους φόβους και τις σκιές
πίσω του ν' αφήσει!

Όσο ψηλότερα ανέβαινε
το ποντικάκι μας αποφασισμένο,
τόσο πλησίαζε στο λιοντάρι
που φαινόταν κοιμισμένο.

«Αν θες να προχωρήσεις»
σκεφτότανε το ποντικάκι
«απ' τον παλιό σου εαυτό
πρέπει να χωρίσεις!»

Όταν έφτασε στην κορυφή,

στάθηκε στα δυο του ποδαράκια

κι είδε μπροστά του

μια μύτη και...

ΜΟΥΣΤΑΚΙΑ!

«Εεεεμ, **ΓΚΛΟΥΠ**, συγγνώμη...

Ξύπνα, λιοντάρι, πριν αλλάξω γνώμη!

Να με μάθεις πώς βρυχάσαι θέλω να ζητήσω,

με θάρρος τη ζωή μου θέλω πια να ζήσω!»

ΜΟΥΣΤΑΚΙΑ!

«Εεεεμ, ΓΚΛΟΥΠ, συγγνώμη...

Ξύπνα, λιοντάρι, πριν αλλάξω γνώμη!

Να με μάθεις πώς βρυχάσαι θέλω να ζητήσω,

με θάρρος τη ζωή μου θέλω πια να ζήσω!»

Σιωπή απλώθηκε στη βουερή πεδιάδα.

Το λιοντάρι άνοιξε τα μάτια, τίναξε τη χαίτη,

στο ποντικάκι φάνηκε σαν να πέρασε μια εβδομάδα.

Έπειτα το λιοντάρι άνοιξε το στόμα κι έβγαλε ένα τρομερό...

AAAAAAAAAAA!!!

Το φοβερό λιοντάρι έτρεμε σαν ψάρι.
Κοίτα τι φοβισμένη έκφραση έχει πάρει!
«Μη μου κάνεις κακό!» ψέλλισε. Τι ρεζιλίκι
- το λιοντάρι να φοβάται το ποντίκι!

«Μη φοβάσαι» είπε το ποντίκι.

«Ήρθα σαν φίλος, σου λέω.

ΕΛΑ να τα βρούμε

κι όλα ΜΕΤΑΞΥ μας να τα πούμε!»

Κι έτσι, από τη μια στιγμή στην άλλη,
το ποντικάκι έπαψε **ΑΤΟΛΜΟ** να νιώθει και μικρό.
Τη φωνή του είχε βρει, την αλήθεια είχε πει
δίχως να βρυχάται **ΩΣΤΕ** ο άλλος να το φοβηθεί!

Κι έτσι φίλοι γίνηκαν οι δυο τους,
τον βράχο μοιράζονταν για το καλό τους.
Έπαψε το ποντικάκι να νιώθει ΦΟΒΙΣΜΕΝΟ,
έπαψε και το λιοντάρι να βρυχάται θυμωμένο!

Γιατί τη μέρα εκείνη έμαθαν οι **Δυο** τους

πως όσο μεγάλοι κι αν είμαστε, όσο μικροί,

όλοι μας έχουμε ένα ποντικάκι

ΚΑΙ

ένα λιοντάρι μέσα μας να μας παρατηρεί!

Δε χρειάζεται να είσαι

ΜΕΓΑΛΟΣ και ΓΕΝΝΑΙΟΣ

για να βρεις τη ΦΩΝΗ σου.

Το να είσαι μικρός δεν είναι πάντοτε εύκολο. Όταν, όμως, το ποντικάκι αποφασίζει να βρει τη δική του φωνή, ανακαλύπτει ότι ακόμα και το πιο μικρό πλάσμα μπορεί να έχει καρδιά λιονταριού.

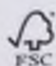

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr

3+

ISBN 978-960-16-7422-3
Βοηθ. κωδ. μηχ/σης 11422

